

door Eeuwe Weening

Natuurlijk een vraag waar iedereen wel een antwoord op klaar heeft, zeker als het op onze partners aankomt... Toch krijg ik regelmatig met deze vraag te maken en vandaar nu maar eens een verhaaltje erover schrijven, hebben jullie weer wat leuks te lezen nietwaar?

Iedereen kan zich wellicht het programma Help mijn man heeft een hobby nog wel herinneren en zeker, sommige collega vissers gaan wel erg ver met hun hobby.. Maar wie of wat bepaald nu wanneer iets **te** veel en **te** vaak is? Heeft dat te maken met de tijd die je eraan besteed of hoeveel geld je eraan uitgeeft? Ik weet het niet en vind dit wel eens moeilijk om te bepalen als iemand weer eens commentaar geeft in de vorm van: *Ga je nou alweer vissen?*

Vissen is mij met de paplepel ingegoten, op mijn 6^e levensjaar ving ik mijn eerste echte grote brasem en ik was het gelukkigste jongentje van de hele wereld...

Vele brasems volgden en al snel werd ook de jacht op karper en snoek geopend. Niet veel later ging ik mij echt richten op het

gericht vissen op bepaalde soorten, geïnspireerd door die mooie boekjes die je vroeger had:

Gericht vissen op.....

Zo ving ik in mijn jeugd vele zeelten; brasems; karpers; ruisvoorns enz enz...

Gericht vissen op elke vissoort begon een soort obsessie te worden en met elke succesvolle sessie

werd mijn drang om het pr van die soort te verbeteren alleen maar groter en groter...

Ook in het wedstrijdvisseren voelde ik mij snel thuis en na kampioen bij de jeugd te zijn

geworden ben ik snel doorgeschoven naar de competities van diverse clubs in de polder.

Bij onze eigen club in Emmeloord wist ik de meeste successen te boeken en mag me daar nu

als vaste waarde in de top drie scharen van de

afgelopen jaren... Daarnaast ben ik bij Kuinre

meervoudig kampioen geweest en viste ik

bij Creil ook binnen de top drie, hier leerde ik

ook het zeevissen kennen want vanuit Creil

viste men toen ook een competitie op het wad.

Ook hierin mocht ik een jaar mezelf kampioen noemen en inmiddels viste ik regelmatig open wedstrijden in het land mee waar ik ook regelmatig een leuke prijs wist te vangen...

Wedstrijdvissen zat mij dus duidelijk in het bloed maar de honger naar andere soorten bleef ook, toch maar weer een avondje op zeelt; even snoeken; met de vlieg op ruisvoorn (ik had inmiddels leren vliegvisser) of met het pennetje op karper... Kortom, nagenoeg elke manier en methode van vissen had ik mezelf eigen gemaakt en ik genoot er met volle teugen van....

Door het vissen heb ik ook mijn vrouw ontmoet, (*hoezo je vist te veel schat?*) Mijn zus woonde indertijd in Nes a/d Amstel en daar heb je een prachtige ringvaart die toen nog boordevol karper zat... Maar een weekje bij zus logeren dus, ofwel bij zus slapen en de rest van de tijd aan de waterkant spenderen.... Mijn vrouw woonde ook in dat dorpje en fietste regelmatig achter mij langs als ik daar zat te vissen, zij bleek ook nog eens een nichtje van mijn zwager te zijn dus de contacten werden gelegd met (tot nu toe) 14 jaar huwelijk als gevolg.

Wegens mijn gaten

ook